

تخت‌های بیمارستانی در بستر فرسودگی

آمارها حکایت از آن دارد که

بیش از ۶۰ درصد تخت‌های مشهد

فرسوده است

گزارش روز

خدا بخش حکیمی | ۶۲/۵ درصد تخت‌های بیمار ستانی مشهد فرسوده است. آمارها در این زمینه حکایت از وضعیتی نگران کننده دارند؛ در مشهد ۴ هزار تخت بیمارستانی وجود دارد که براساس آماری که دانشگاه علوم پزشکی در اختیار خبرنگار ماقرار داده است، بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ تخت، یعنی همان ۶۲/۵ درصد آن هافر سوده است؛ رقمی که به گفته سیدسجاد رضوی، معاون درمان وزارت بهداشت، میانگین کشوری آن فقط ۳۵ درصد است. فرسودگی تخت‌ها در مشهد، بیمارستان‌های شاخصی مانند امام رضا^(ع)، شریعتی، طالقانی و قائم ^(ع) را درگیر کرده است. در حالی که عمر مفید تخت‌های بیمارستانی در ایران، سی تا چهل سال برآورد می‌شود، برخی بیمارستان‌های مشهد با قدمتی نزدیک به ۱۰۰ سال هنوز در حال ارائه خدمات درمانی هستند؛ وضعیتی که هم‌ا یعنی بیماران را به خطر می‌اندازد و هم کیفیت خدمات درمانی را تحت تأثیر قرار داده است. از یک سو، کمبود بودجه برای نوسازی تجهیزات و از سوی دیگر بی‌میلی بخش خصوصی به سرمایه گذاری در این بخش، سیستم درمانی مشهد را با چالش مواجه کرده و این درحالی است که با حرکت تند به سوی پی‌ری جمعیت و افزایش نیاز به خدمات درمانی، بار بیشتری بر دوش بیمارستان‌های فرسوده شهر وارد می‌شود.

کمبود بودجه؛ اصلی ترین چالش

و حال، اطلاعاتی در اختیار ما قرار نمی‌دهد. پیگیری‌های خبرنگار ما از معاونت توسعه دانشگاه در این زمینه، نیز به دریافت پاسخی منجر نمی‌شود.

مدیر بیمارستان‌ها و تعالی خدمات بالینی دانشگاه علوم پزشکی مشهد بیان می‌کند: در گذشته اگر ما یک دستگاه را به مبلغ یک میلیارد تومان خریداری می‌کردیم، اکنون قیمت تنها یک قطعه این دستگاه، به ۳ میلیارد تومان رسیده است. قیلامناعی با عنوان بهبود استانداردها به دانشگاه‌های علوم پزشکی اختصاص داده می‌شد که ما می‌توانستیم حداقل تجهیزات بیمارستان‌ها را به روز خریداری کنیم، اما به مرور زمان این منابع کمتر و کمتر شد. با توجه به پیشرفت فناوری در حوزه پزشکی، دستگاهی که ۱۰ سال پیش جزو به روزترین امکانات بود، امروز پاسخگوی نیازهای بیماران نیست، بنابراین برای تجهیز و به روز بودن بیمارستان‌ها ما نیازمند تأمین بودجه ازسوی دولت هستیم.

او در مورد جایگزینی بیمارستان‌های قدیمی با توجه به افزایش جمعیت نیز می‌گوید: برای اینکه بتوانیم خدمات بهتر درمانی را به مردم ارائه بدهیم، طبیعی است که نیازمند بیمارستان‌های جدید و با تجهیزات به روز هستیم. در سالیان اخیر بیمارستان‌های اکبر و ولایت به سیستم درمانی مشهد اضافه شد تا مردم به راحتی به خدمات درمانی دسترسی داشته باشند. این درست است که بیمارستان‌های جدیدی ساخته شده است و در آینده هم باید ساخته شود، اما جایگزین کردن بیمارستان‌های قدیمی – که از نگاه ایمنی با مخاطرات زیادی مواجه است- با بیمارستان‌های جدید، هزینه زیادی نیاز دارد.

عمر مفید تخت‌های بیمارستانی نظر به کیفیت ساخت، میزان استفاده و شرایط نگهداری آن متفاوت است. اما به صورت میانگین تخت‌های بیمارستانی در ایران عمر مفیدی بین سی تا چهل سال دارند. در کشورها‌ی توسعه یافته این رقم بین پنجاه تا صد سال متفاوت است. پیش‌تر رضوی، معاون درمان وزارت بهداشت، گفته بود: در حال حاضر حدود ۱۰۰ بیمارستان در کشور وجود دارد که ۴۰ هزار تخت آن‌ها، یعنی ۳۵ درصد تخت‌های موجودشان، فرسوده است و باید جایگزین شود؛ ایمنی کارکنان و بیماران برای ما بسیار مهم است و پیگیر جایگزین کردن تخت‌های فرسوده هستیم. در این گزارش، درگفت‌وگو بارضا وثوقی مقدم، مدیر بیمارستان‌ها و تعالی خدمات بالینی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ابعاد مختلف این معضل، تأثیرات آن بر سیستم درمانی و راهکارهای پیشنهادی برای بهبود شرایط را بررسی کرده ایم که در ادامه می‌خوانید.

او در پاسخ به اینکه چند درصد از تخت‌های بیمارستانی در مشهد فرسوده است، می‌گوید: ما در مشهد حدود ۴ هزار تخت بیمارستانی داریم که بیشتر از ۲ هزار و ۵۰۰ عدد آن‌ها فرسوده است و شامل بیمارستان‌های امام رضا^(ع)، قائم ^(ع)، شریعتی، ابن سینا و طالقانی می‌شود. این بیمارستان‌ها با قدمت حدود ۱۰۰ سال همچنان خدمت‌رسانی برای بیماران را انجام می‌دهند، باین وجود بیش از ۵۰ درصد از تخت‌های بیمارستانی در مشهد فرسوده هستند که بیشتر از میانگین کشوری است.

وثوقی مقدم که تأمین نشدن بودجه برای بیمارستان‌ها را اصلی ترین چالش در این زمینه می‌داند، درباره میزان بودجه دولتی مورد نیاز و چگونگی تخصیص آن در گذشته

عکس: چوهد کرمانی/شورازا

بخش خصوصی، سرمایه گذاری نمی‌کند

وثوقی مقدم با بیان اینکه بخش خصوصی در زمینه ساخت و تجهیز بیمارستان‌ها در استان سهمی ندارد، اظهار می‌کند: قاعدا تخت بخش خصوصی جایی سرمایه‌گذاری می‌کند که در کمترین زمان ممکن، سود خودش را کسب کند. اما در حوزه دولتی و خدماتی این برگشت سرمایه زمان‌بر است. متأسفانه یکی از چالش‌هایی که با آن مواجه هستیم، پی‌ری جمعیت است؛ بیشتر بیمارانی که در بیمارستان‌ها بستری هستند، افراد سالمندند؛ از یک طرف برای بخش خصوصی به صرفه نیست که از آن‌ها مراقبت کند و از طرف دیگر فرزندانشان هم نمی‌توانند از آن‌ها در منزل نگهداری کنند، بنابراین در بیمارستان‌ها بستری می‌شوند و مراقبت از آن‌ها برعهده کادر درمان است.

وی راه برون رفت از این چالش را ایجاد مراکز مراقبت از سالمندان می‌داند و تصریح می‌کند: برخی سالمندانی که در بیمارستان‌ها بستری هستند، نیازی به این کار ندارند و تنها نیازمند مراقبت‌های منظم هستند. برای برون رفت از این چالش، ایجاد بیمارستان‌های جدید، ایجاد مراکز مراقبت و نگهداری و تسهیلاتی از این قبیل می‌تواند بخشی از مشکلات فعلی را برطرف کند. باین راهکارها می‌توانیم خدمات بهتری به بیماران واقعی بدهیم.

مدیر بیمارستان‌ها و تعالی خدمات بالینی دانشگاه علوم پزشکی مشهد در پایان تأکید می‌کند: زمانی که ما از تخت‌های بیمارستانی حرف می‌زنیم، منظورمان فضا و امکانات و تجهیزاتی است که برای بیماران ضروری است. خیلی از ساختمان‌ها در مشهد بافت قدیمی دارند و ناایمن هستند. با پیشرفت‌های روزافزون در حوزه‌های مختلف مخصوصاً پزشکی، نیاز جدی به فناوری به روز و جدید داریم.

نه خاطر بیمار «تخت» است، نه تخت بیمارستان!

توانمندی‌های درمانی ما باشد؟ می‌تواند وقتی رفت، دیگری را به این سوی هدایت کند؟ او جز خاطرات تلخ، چیزی با خود به خانه می‌برد که بخواد اهل خانه خود را برای سفرهای درمانی‌راهی مشهد کند؟ نمی‌پسندم پایان بندی هر جمله، یک علامت سؤال باشد. آرزویم این است که همه جمله‌هایی که در این باره می‌نویسم، خبری و حاوی خبر هایی خوش از ارتقای سطح درمان باشد، حتی وقتی در قالب جملات انشایی هم کلمات کنار هم می‌نشینند، حال خواننده را خوب کنند به خاطر شرایط خوبی که هست؛ این البته آرزویی است که تحقق آن را از خداوند علی بن موسی الرضا^(ع) می‌خواهیم تا وقتی کسی به شهر امام مهربانی‌ها می‌آید، مهر را در همه ساخت‌هایش تجربه کند. هر جا که می‌رود، با بهترین‌ها مواجه شود؛ به ویژه در حوزه درمان که نیاز است خواست رهبر معظم انقلاب به عنوان یک واجب انسانی محقق شود که بیمار جز رنج بیماری نباید مردم هم از درمان، «تخت» و آسوده شود. ان شاءا!...

گزارش جیبی

سه‌گانه مرگ بار؛ عابر پیاده، موتور و معبر

به‌بانه اعلام استان‌های پرخطر در تصادفات شهری

ریشه‌های این مسئله را در مشهد بررسی کردیم

صدای ترمز ناگهانی، فریاد مادر جوانی که کودکش را از هجوم موتورسیکلتی که بی‌محابا از خط عابر پیاده می‌گذرد، نجات می‌دهد، تصویر پیرمردی که عصاب‌زان با ترس از عرض خیابان می‌گذرد، این صحنه‌ها هر روز در گوشه و کنار شهر مشهد تکرار می‌شوند؛ آن قدر که حالا خراسان رضوی در فهرست سیاه پانزده استان پرخطر کشور در تصادفات شهری جای گرفته است؛ استان‌هایی که به گفته سرهنگ حسین ولی توپسرکانی، رئیس پلیس راهور فرا ۷۷ درصد جان باختگان تصادفات معابر شهری در سه سال گذشته مربوط به این پانزده استان بوده و ۵۹ درصد این آمار نیز در مراکز این پانزده استان به ثبت رسیده است. اما چرا مشهد که سالانه میزان میلیون‌ها زائر است، در این فهرست قرار دارد؟ پاسخ را باید در سه‌گانه‌ای مرگ‌بار جست‌وجو کرد: عابران پیاده‌ای که در میان ازدحام خیابان‌ها گم می‌شوند، موتورسواران بی‌پروایی که کلاه ایمنی را زینت دستشان می‌کنند و معابری که برخی از آن‌ها در فهرست حادثه‌خیزها قرار گرفته‌اند.

از بی‌توجهی عابران پیاده تا معابر پرخطر

سرهنگ هادی امیدوار، رئیس پلیس راهور خراسان رضوی، در واکنش به آمار ارائه شده ازسوی رئیس پلیس ترافیک شهری راهور فرا جای کشور، به خبرنگار شهرآر‌ا می‌گوید: مشهد یکی از کلان‌شهرهای کشور است که با توجه به جمعیت شهروندان و زائرانش، تعداد زیاد خودرو و موتورسیکلت، طبیعی است که میزان تصادفات شهری در آن نسبت به شهرهای دیگر کشور بیشتر باشد.

او با اشاره به اینکه بی‌توجهی عابران پیاده در هنگام تردد و نیز بی‌توجهی راکبان موتورسیکلت به نکات ایمنی باعث شده است این دو، در رأس عوامل افزایش تصادفات شهری در مشهد باشند، از جرمیه‌های لحظه‌ای ۱۰۰ هزار تومانی می‌گوید که به دلایل مختلف همچون نداشتن کلاه ایمنی موتورسیکلت سواران، توجه به تلفن همراه در زمان رانندگی رانندگان خودرو و... برای متخلفان صادر می‌شود.

امیدوار با اشاره به دلایل مختلف بی‌توجهی عابران پیاده هنگام تردد از معابر شهری، به فراوانی خودروها و حجم سنگین ترافیک اشاره می‌کند، اما به‌باور او برخی معابر شهری نیز پرخطر هستند و از این نظر، عابران پیاده ترجیح می‌دهند به جای عبور از این معابر از خیابان تردد کنند که این موضوع، عاملی برای افزایش تصادفات شهری می‌شود.

با این حال به گفته رئیس پلیس راهور استان، وجود برخی معابر شهری پرخطر که لازم است شهرداری خطرات آن را رفع کند، باعث نمی‌شود که عابران پیاده در هنگام تردد شهری، حواس خود را کامل جمع نکنند و با رعایت نکردن مسائل ایمنی و بی‌توجهی به قوانین، به تردد خود در شهر ادامه دهند. او به برخی نقاط شهری مشهد که بیشترین فراوانی تصادفات شهری را دارد، اشاره و بیان می‌کند: بزرگراه‌های شهید چراغچی، شهید سلیمانی، شهید بابانظر، میرزایی، بزرگراه بسیج یا همان صدمتری قدیم و بزرگراه پیامبر^(ص) جزو این نقاط هستند.

شناسایی ۴۳ معبر پرخطر مشهد

ا‌آنجا که اصلاح معابر شهری در مشهد از جمله مأموریت‌های سازمان مدیریت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل شهرداری مشهد است، به سراغ بهنام جیبی، معاون نظارت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل این سازمان، می‌رویم.

او با اشاره به وجود مثلث ایمنی در علم مهندسی ترافیک و ایمنی، سه ضلع این مثلث را اعمال قانون، آموزش و فرهنگ‌سازی و اقدامات مهندسی می‌خواند. جیبی با تأکید بر اینکه اثرگذاری این مثلث، زمانی خواهد بود که هر سه ضلع آن باهم کار کنند، یادآوری می‌کند: معمولاً در کشور ما اقدامات در حوزه مهندسی جلوتر از بقیه اضلاع این مثلث است و عقب‌ماندگی در دو ضلع دیگر بیشتر دیده می‌شود.

وی با اشاره به اینکه دستگاه‌های مختلفی در حوزه آموزش و فرهنگ‌سازی به عنوان ضلع دوم مثلث ایمنی دخیل هستند، از اقدامات آموزشی که به‌همت سازمان مدیریت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل شهرداری مشهد در پارک ترافیک برای دانش‌آموزان اجرا می‌شود، خبر می‌دهد.

فرهنگ‌سازی در بوستان ترافیک

به گفته معاون نظارت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل شهرداری مشهد، تمام آنچه باید دانش‌آموزان در هنگام تردد در معابر شهری بدانند و انجام دهند، در بوستان ترافیک آموزش می‌بینند که شامل آشنایی آن‌ها با تابلوها و چراغ راهنمایی، آموزش دوچرخه‌سواری درکنار معرفی قوانین و مقررات تردد شهری می‌شود.

یکی دیگر از اقدامات فرهنگ‌سازی و آموزشی سازمان مدیریت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل شهرداری مشهد برای شهروندان در حوزه تردهای شهری، طراحی بیلپورد در کنار انتشار کلیپ‌های آموزشی در فضای مجازی است که جیبی در این باره بیان می‌کند: با توجه به اینکه موتورسیکلت سواران عامل ردیف دوم تصادفات فو‌تی شهری بعد از عابران پیاده هستند، از چنین امکانات شهری برای فرهنگ‌سازی و توجه این گروه به نکات ایمنی و قوانین در سال گذشته بهره بردیم.

او به داده‌های موجود اشاره و بیان می‌کند: سال ۱۴۰۳ در مشهد حدود ۲۶۵ فوتی در اثر تصادفات داشتیم که از این میزان، ۴۶ درصد عابر پیاده و ۴۰ درصد موتورسواران بوده‌اند. همچنین، در سال گذشته حدود ۳۳ هزار مجروح ناشی از تصادفات شهری در مشهد ثبت شده است که بیش از ۳۰ درصد آن‌ها عابر پیاده بوده‌اند.

معاون نظارت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل شهرداری مشهد با اشاره به اهمیت عملکرد و ایمنی وسیله نقلیه در پیشگیری از تصادفات شهری، بیان می‌کند: بسیاری از خودروها و موتورسیکلت‌هایی که در شهر تردد می‌کنند، تجهیزات ایمنی کافی مانند ایربگ و حتی ترمز ABS ندارند و همین مسئله می‌تواند موجب تشدید صدمه به سرنشینان در هنگام تصادف شود.

او با اشاره به اینکه یکی از وظایف شهرداری، برنامه‌ریزی برای اصلاح معابر پرتصادف است، ادامه می‌دهد: ما اطلاعات لازم و جزئیات تصادفات را از پلیس راهور، اورژانس و پزشکی قانونی دریافت می‌کنیم و پس از شناسایی معابر پرخطر، برای اصلاح هر کدام از آن‌ها طرحی آماده می‌کنیم و در جلساتی با حضور پلیس راهور، مهندسان با تجربه و... آن را ارائه می‌کنیم. پس از جمع‌بندی راهکارهای ایمن‌سازی اجرا شدنی و پیش‌بینی بودجه مورد نیاز، اقدامات لازم را برای اجرای طرح مدنظر انجام می‌دهیم.

جیبی یادآوری می‌کند: سال گذشته ۳۲ نقطه پرخطر، شناسایی و طرح‌شان تهیه شد که بخش زیادی از آن‌ها اجرا شده و برخی از این طرح‌ها نیز در حال اجراست.

جانمایی دوربین‌ها، سرعت‌گیرهای موجود در معابر مختلف یا حتی شناسایی مکان بهینه پل‌های عابر پیاده و بازنگری در قرارگرفتن این پل‌ها، از موضوعاتی است که به گفته او، در قالب طرح‌های مختلف اجرا می‌شود تا عوامل منجر به فوت شهروندان در تصادفات شهری به حداقل برسد.

معاون نظارت و مهندسی شبکه حمل‌ونقل شهرداری مشهد از انجام یک پژوهش با مشارکت دانشگاه فردوسی در زمینه بررسی چرایی افزایش مجروحان موتورسوار در تصادفات شهری خبر می‌دهد که در این پژوهش، مشخص شد بخش زیادی از مجروحان، جوانانی هستند که در هنگام موتورسواری با اینکه قوانین را می‌دانند، در برابر حوادثی که رخ می‌دهد و جان آن‌ها را به خطر می‌اندازد، احساس خطر نمی‌کنند که لازم است به این موضوع نیز با کمک آموزش‌های لازم، توجه شود.

شهرآر‌ا

اشنبه ۱۳۰۰ دی‌ماه ۱۳۹۸ شماره ۴۴۴

۱۳

گزارش جیبی

یادداشت

محمدرضا شهیدی اخیالت دیگر نباید تخت باشد برای درمان! چون خود تخت هم در سیاهه معضلات درمانی برای خود جایگاهی دست و پا کرده است. قصه درمان از آن غصه‌هایی است که گاه آدم واقعا نمی‌داند از کجا شروع کند. از نسبت‌کادر درمان به جمعیت بیمار؟ از فراهم‌سازی ملزومات پزشکی؟ از صدای قی‌قی‌ق تخت‌هایی که سال‌هاست استراحت بیماران را «زجرآور» کرده‌اند یا از گزارش رسمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد که می‌گوید بیش از نیمی از تخت‌های بیمارستانی این شهر فرسوده‌اند؟ تلخ‌است ماجرا، نه؟ این اوضاع درمان است، آن‌هم در شهری که هر جنبش باید عطر خدمت‌به‌زائر و مجاور و هر ازراه رسیده‌ای بدهد، نه بوی پوسیدگی آهن و خستگی فترهای تخت.

مشهد فقط یک شهر نیست، پیشانی تمدنی ایران عزیز است. جایگاهی دارد که می‌توان گفت یک «امانت» است؛ امانتی که در دل